

Clausager: Naar jeg har fundet mig foranlediget til at tage Ordet, er det navnlig begrundet paa, at flere Medlemmer allerede ved første Behandling af denne Sag i den første Del af Samlingen søgte at modbevise Hensigtsmæssigheden af den i Forslaget under b. nævnte Bane fra Skjern til Herning. Det er navnlig af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (H. Nielsen) blevet fremhævet, at en mere sydlig Linie vilde være heldigere og hensigtsmæssigere. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem. Vil man, som han, se hen til det Opland, der ligger langs med denne Bane, da er dette langt rigere ved den foreslaaede end ved den af ham paapegede Linie, og der er desuden den i mine Øine store Forskjel, at den Egn, som den foreslaaede Bane til Skjern vil passere, er langt tættere befolknet. Hvad der for mig taler mest for den foreslaaede Bane, er, at Silkeborg—Herningbanen er og naturligt maa betragtes som en Lverbane. Derfor bør den fortsættes som en saadan paa den billigste og den korteste Strækning, hvilken efter min Mening, navnlig paa Grund af de gunstige Terrainforhold, absolut maa blive Skjern—Herning. Det er heller ikke uden Betydning, at denne Strækning og Egnen omkring Ringkjøbing bliver sat i Forbindelse med Ostjylland. Af de anførte Grunde vil jeg raade til at holde paa den foreslaaede Linie, og jeg vil opfordre ærede Medlemmer til at gjøre det Samme, og da først og fremmest de Medlemmer, som komme ind i det Udvalg, som maatte blive nedsat. Imidlertid maa jeg ligesom flere ærede Medlemmer anse det foreslaaede Tilbud altfor høit og foreslaa, at det, om det end ikke helt kan stryges, maa blive betydelig nedsat for denne Bane, da den er at betragte som et Statsbaneanlæg og navnlig skal bygges af Hensyn til den gennemgaaende Trafik.

Høgsbro: Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltighederne i denne Sag, da den som bekendt har været forhandlet mange Gange her i Salen og i Udvalg, og jeg har haft Leilighed til at tage Del i disse Forhandlinger. Jeg antager ogsaa, at man fra alle Sider vil være enig om at lade Sagen gaa i Udvalg, for at den kan gjenoptages der, hvor den blev afbrudt sidste Gang, da Udvalg blev nedsat, men Tiden ikke en Gang tillod at begynde Arbeidet. Jeg har kun begjæret Ordet i Anledning af en Ytring af det ærede Medlem for Odense (Koch) om, at man nu maatte tage alvorlig fat paa Sagen, hvormed han ligesom syntes at antyde, at man ikke tidligere havde gjort det. Det vilde være en fuldstændig Feiltagelse fra det ærede Medlems Side, som ganske vist oftere har været fremsat udenfor denne Sal, men som savner enhver Grund. Sagen har i de Udvalg, der have været nedsat om den, været behandlet med al den Alvor, den

fortjener, og at det ikke har ført til Mere, har sin naturlige Grund deri, at Meningerne have været saa overmaade afvigende om den saavel mellem dette Things Medlemmer indbyrdes som ogsaa mellem en stor Del af dette Thing og den ærede Minister. Ogsaa jeg for mit Part antager, at vi i Nar kunne gaa med noget bedre Haab til Behandlingen end tidligere; men dette Haab støtter jeg ikke paa Andet end den Omstændighed, at det Forslag, der nu ligger for, er væsentligt forskjelligt fra de tidligere Forslag, ogsaa fra dem, som det ærede Medlem for Odense har støttet. Vi have netop fra vor Side fremhævet det Uvilkelige i, at flere af disse Linier bleve anlagte efter et lettere System. Det har man den Gang ikke villet gaa ind paa, men nu ligger det for baade foreslaaet af Regjeringen og vedtaget af det andet Thing. Jeg haaber, at der derved vil være ryddet væsentlige Hindringer afveien for, at dette Lovforslag kan føres igjennem, Skjøndt jeg ikke dermed vil sige, at der ikke kunde være andre Ting tilbage, som man maatte ønske ændrede, for at dette Thing efter min Mening kunde vedtage Forslaget. Efter at man imidlertid har gjort et saadant Stridt til at komme hinanden nærmere, tror jeg det ganske vist muligt at komme over de Vanskeligheder, som endnu maatte være tilbage.

Scharling: Efter som der ved denne Diskussion ikke foreligger nogen Anledning til at komme ind paa en mere omfattende Drøftelse af de Principer, paa hvilke dette Lovforslag er bygget, skal jeg ikke trætte det høie Thing med at komme ind paa almindelige Spørgsmaal; men jeg har nærmest bedet om Ordet for at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister, idet jeg dog dertil vil knytte endnu en lille Bemærkning lige overfor de Ytringer, hvormed den ærede Minister, da Sagen sidst var for, imøbegik mine Udtalelser. Den ærede Minister syntes at ville gjøre gjældende, at det Standpunkt, jeg har indtaget i denne Sag, er temmelig særligt og individuelt, navnlig for saa vidt jeg gjør gjældende, at man, inden man gaar til de her foreslaaede Baners Anlæg, burde sørge for en Fuldstændiggjørelse af Hovednettet her i Landet og navnlig for tilvebringelsen af en Dampferge over Storebelt og til Falsler, samt en Fortsættelse af Banen der. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det saa langt fra er noget saa særligt og individuelt Standpunkt, hvorpaa jeg har stillet mig, at mit Standpunkt ganske stemmer med, hvad der er stillet i Spidsen for Landsthingsudvalgets Betænkning af 28de Januar forrige Nar, hvori det hedder: „Det skjøntes derhos ikke rettere, end at det fremfor saadanne nye Baneanlæg, der ikke for hele Landet kunne anses at have almindelig Betydning, maatte være af Vigtighed, at der drages Omhu for, at